

РЕШЕНИЕ

№ 11106

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9400** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалбата на А. В. А. чрез пълномощник адв. А. А. против мълчалив отказ на администратора и обработващ лични данни „Банка ДСК“ АД, ЕИК[ЕИК], да заличи, на основание чл. 17, § 1, б. „а“ да б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, личните му данни, които обработва в раздела за просрочия по активни и погасени кредити в ЦКР на БНБ и в регистрите/системите на дружеството. Обосновават се съображения за материална незаконосъобразност. Излагат се доводи, че когато едно вземане е погасено по давност, какъвто е случая, е налице хипотезата на чл. 17, § 1, б. „а“ до б. „в“ от ОРДЗ - личните данни не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин, субектът на данните оттегли своето съгласие и възрази срещу обработването на данните. Твърди се, че при направено искане, на основание чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., при погасени по давност задължения, администраторът е длъжен да спре да обработва личните данни на субекта, като ги заличи от регистрите, както и да спре да ги подава в Централния кредитен регистър на БНБ, поради отпаднал легитимен интерес по чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Позовава се на нормата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата за ЦКР, като намира, че същата следва да се тълкува в светлината на правото на ЕС, като данни за задължения на физически лица следва да се обработват до окончателното погасяване на кредита, което означава или плащане, или настъпване на определен срок - в случая давност. Подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ са изложени и в депозираната по делото от пълномощника на оспорващия писмена защита. Претендира се отмяна на оспорения мълчалив

отказ на администратора на лични данни да изтрие личните данни на А. А. от собствените си регистри и в цялост от ЦКР, като съдът го осъди да стори това. Заявява искане за присъждане на разноски, съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

По делото е приложен отговор от администратора на лични данни „Банка ДСК“ АД рег. №16-10-04555/2 от 04.09.2025 г., адресирано до А. А., с копие до пълномощник адв. А. А., с което заявителят е уведомен, че е преустановено рапортуването на кредитите към ЦКР на БНБ (партидите в ЦКР на кредитите са закрити, както следва: по кредит № 110000006124057262 на 31.05.2024 г., респ. по кредит № 130000006523866424 на 31.12.2020 г.), тъй като същите са погасени по давност. „Банка ДСК“ АД е изпълнила своите задължения по реда на Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ за ЦКР и към момента липсва основание за корекция на историческите данни.

На 07.10.2025 г. по делото е депозирана молба от пълномощника на оспорващия в която се посочва, че поддържа жалбата, доколкото видно от отговора на администратора на лични данни, същият е преустановил рапортуването на кредитите към ЦКР на БНБ, но липсва основание към момента за корекция на историческите данни, което от своя страна не удовлетворява целите на ОРДЗ във връзка със заличаване на личните данни, тъй като в справката на ЦКР се отбелязва наличието на задължение към определен кредитор и в определен размер, като единствено е отбелязано, че същото не е активно.

Ответната страна „Банка ДСК“ АД чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като недопустима, алтернативно като неоснователна. Излага съображения, че след признаване на вземането за такова - погасено по давност, „Банка ДСК“ АД е преустановила подаването на данни за активен кредит на името на А. А., но не би могла и не намира законова опора за искането за изтриване на личните данни, вкл. за минал период, тъй като по този начин Банката ще изпадне в неизпълнение на административните си задължения пред регулаторния орган. В тази връзка, действията на „Банка ДСК“ АД се основават изцяло на приложимото право и не само не са в негово нарушение, а представляват еманация за правилно правоприлагане и защита на интересите на субектите на данни. Подробни съображения за неоснователност на жалбата са изложени от процесуалния представител на ответника в депозираната по делото писмена защита. Претендира се отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски. Заявява се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и събраните по делото доказателства, както и извърши на основание чл. 168, ал. 1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на посочените от жалбоподателя основания, на всички основания по чл. 146 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административното производство е образувано по заявление по чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 вх. № 16-10-0455/01.07.2025 г. до „Банка ДСК“ АД, депозирано от А. В. А., в което е посочено, че в справка в ЦКР фигурират следните задължения на заявителя, заведени под идентификатори 1100006124057262, 130000006523866424, 09400C0112777, 09400A52386642401, като информацията за тях е подавана от „Банка ДСК“ АД. Направено е изрично изявление, че вземанията по тях са погасени по давност и длъжникът отказва доброволно да заплати сумите. Въз основа на тези изявления е обосновано искане, на основание чл. 17, § 1, б. „а“ до б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът да спре да обработва личните данни на лицето, като ги

изтрие от системите на Банката, както и да спре да ги подава в Централния кредитен регистър на БНБ, вкл. оттегля всякакво съгласие за обработване.

До депозиране на жалбата на 01.09.2025 г. от администратора на лични данни не е налице произнасяне по така депозираното заявление.

На 01.09.2025 г. е депозирана жалба против мълчалив отказ на администратора и обработващ лични данни „Банка ДСК“ АД, ЕИК[ЕИК], да заличи, на основание чл. 17, § 1, б. „а“ да б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, личните му данни, които обработва в раздела за просрочия по активни и погасени кредити в ЦКР на БНБ и в регистрите на дружеството.

С отговор рег. № 16-10-04555/2 от 04.09.2025 г., адресиран до А. А., с копие до пълномощник адв. А. А., администраторът на лични данни „Банка ДСК“ АД уведомява заявителя, че е преустановено рапортуването на кредитите към ЦКР на БНБ (партидите в ЦКР на кредитите са закрити, както следва: по кредит № 110000006124057262 на 31.05.2024 г., респ. по кредит № 130000006523866424 на 31.12.2020 г.), тъй като същите са погасени по давност. Посочено е, че „Банка ДСК“ АД е изпълнила своите задължения по реда на Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ за ЦКР и към момента липсва основание за корекция на историческите данни. З. е информиран, че с цел спазване на приложимите нормативни изисквания на Закона за счетоводството, Данъчно осигурителния процесуален кодекс и Закона за мерките срещу изпиране на пари, „Банка ДСК“ АД ще съхранява всички документи, съдържащи личните му данни и събрани в рамките на клиентските взаимоотношения, за срок от 5 години, считано от началото на календарната година, следваща годината на прекратяване на отношенията. Обработването на тези данни ще бъде сведено през този период единствено до тяхното съхранение с цел изпълнението на посочените нормативни задължения, като след изтичането на този срок данните ще бъдат унищожени.

По делото е приложена Справка за кредитна задължнялост № БНБ-30697/17.02.2026 г., издадена от ЦКР-БНБ, в която фигурират задълженията на А. А., като подаването на информация за тях е преустановено от „Банка ДСК“ АД и същите са отбелязани като „неактивни“..

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

На основание чл. 172, ал. 3 от АПК настоящия съдебен състав приема, че предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е и изричен отказ на администратора на лични данни „Банка ДСК“ АД, обективиран в писмо изх. № 16-10-04555/2 от 04.09.2025 г. по депозираното от А. А. заявление по чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 вх. № 16-10-0455/01.07.2025 г. до „Банка ДСК“ АД.

Видно от съдържанието на заявлението на А. А., с него са отправени две самостоятелни искания с различно правно основание и предмет. Едното искане е на основание чл. 24, ал. 1 от Наредба № 22 на БНБ от 2009 г. за ЦКР и е свързано със законовото задължение на "Банка ДСК" АД за коригиране на подадена до Централния кредитен регистър информация. Второто искане е адресирано до „Банка ДСК“ АД, в качеството му на администратор на лични данни, произтичащо от Регламент (ЕС) 2016/679 и е за заличаване и изтриване на основание чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 на личните данни, което подлежи на разглеждане по реда и на основанията, предвидени в Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни. (в този смисъл решение № 10167/22.10.2025г., постановено по адм. дело № 3675/2025г. по описа на ВАС, определение № 2755 от 12.03.2026г. по адм. дело № 710/202 6г. по описа на ВАС и др.)

Производството по искането за коригиране на предоставяна от дружеството информация в Централния кредитен регистър е уредено в чл. 24 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър на БНБ. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата институциите по чл. 4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към Централния кредитен регистър информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези

кредити до окончателното им погасяване. В чл. 10, ал. 3 е предвидено, че институциите подават към Централния кредитен регистър ежемесечно до 15-о число на месеца, следващ отчетния, информация за състоянието по всички активни кредити на техни клиенти към последната дата на отчетния месец. В същия срок подават и информация за извършените корекции по кредити на техни клиенти за предходни отчетни периоди. В чл. 24, ал. 1 – 3 от Наредбата е предвидено, когато лице установи неточност на съдържащата се за него информация в ЦКР, може да подаде писмено заявление до институцията по чл. 4, ал. 1, която я е подала към регистъра, за извършване на корекция на установена от него неточност. В срок до 7 работни дни от получаване на заявлението институцията по чл. 4, ал. 1 е длъжна да го разгледа и да даде писмен отговор до заявителя. Ако искането е основателно, институцията по чл. 4, ал. 1 извършва корекцията и подава коригираните данни към информационната система на ЦКР в срока и по реда на чл. 10, ал. 3 от Наредбата.

По делото не е спорно, че между А. А. и „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД (чиито общ правоприемник е „Банка ДСК“ АД) е сключен договор за потребителски кредит на 06.04.2009 г., като същият е отчитан по кредитна сметка № 110000006124057262. Подаването на информация към ЦКР за този кредит е преустановено към 31.05.2022 г. По договор за овърдрафт по разплащателна сметка от 03.04.3009 г. между А. А. и „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД (чиито общ правоприемник е „Банка ДСК“ АД), отчитан по кредитна сметка № 13000006523866424, задълженията по договора за кредит са отписани и подаването на информация към ЦКР при БНБ е преустановено, считано от 31.12.2020 г. Така установеното се доказва и от приложената по делото Справка кредитна задължнялост от ЦКР, видно от която администраторът на лични данни е коригирал подаваната информация БНБ.

Както вече бе посочено, А. А. е субект, чиито лични данни са обработвани от ответното дружество във връзка с сключени договор за потребителски кредит от 06.04.2009 г. и договор за овърдрафт по разплащателна сметка от 03.04.3009 г. В това си качество той е отправил до „Банка ДСК“ ЕАД искане за заличаване по чл. 17, § 1, б. „а“ да б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на личните му данни, които обработва в раздела за просрочия по активни и погасени кредити в ЦКР на БНБ и в регистрите/системите на дружеството. Това искане е отправено до администратор на лични данни, какъвто несъмнено по силата на закона е „Банка ДСК“ АД, а и банката попада в хипотезата на определението по чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679, което предвижда, че "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Съгласно чл. 4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, § 2 от Регламент 2016/679, "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез

предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

На основание чл. 17 от ОРДЗ субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събирани или обработвани по друг начин; субектът на данните оттегли своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно чл. 6, § 1, б. „а“ или чл. 9, § 2, б. „а“ и няма друго правно основание за обработването; субектът на данните възразява срещу обработването съгласно чл. 21, § 1 и няма законни основания за обработването, които имат предимство, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно чл. 21, § 2; личните данни са обработвани незаконосъобразно; личните данни трябва да бъдат изтрити с цел опазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държавата - членка, което се прилага спрямо администратора; личните данни са били обработвани във връзка с прилагането на услуги на информационното общество по чл. 18, § 1.

В случая по отправеното от А. А. искане по чл. 17 от ОРЗД за заличаване на лични данни администраторът не е се е произнесъл с нарочен акт. Волеизявление в тази насока липсва и в отговор рег. № 16-10-04555/2 от 04.09.2025 г., адресиран до оспорващия. В същият заявителят е информиран, че „С цел спазване на приложимите нормативни изисквания на Закона за счетоводството, Данъчно осигурителния процесуален кодекс и Закона за мерките срещу изпиране на пари, „Банка ДСК“ АД ще съхранява всички документи, съдържащи личните му данни и събрани в рамките на клиентските взаимоотношения, за срок от 5 години, считано от началото на календарната година, следваща годината на прекратяване на отношенията. Обработването на тези данни ще бъде сведено през този период единствено до тяхното съхранение с цел изпълнението на посочените нормативни задължения, като след изтичането на този срок данните ще бъдат унищожени“. Следователно, по искането за заличаване по чл. 17 от ОРЗД е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Интересът на „Банка ДСК“ АД да упражнява правата си спрямо своето вземане обосновава наличието на легитимен (законен) интерес по смисъла на чл. 6, § 1, б. "е" от ОРЗД. В случая е било налице и правното основание на чл. 6, § 1, б. "в" от същия Регламент за законосъобразно обработване на данни, произтичащо от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г., с която е въведено задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. При това, в качеството му на банка, ответното дружество е задължен субект по чл. 10, ал. 1 във връзка с чл. 4, ал. 1 от същата Наредба. С погасяване на вземането по давност обаче, съобразно нормата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата, отпада задължението за администратора да подава информация в ЦКР.

Предвид изложеното, личните данни на оспорващия са били законосъобразно обработвани от администратора чрез предаването им към ЦКР, поради наличие на две от основанията, предвидени в чл. 6 от ОРЗД - обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора, като настоящ кредитор по договор за кредит. Наред с това,

направеното от А. А. изявление, че отказва да изпълни задължението, като го намира за погасено по давност, преклудира тези основания за обработване. Налице е и изрично волеизявление от негова страна, че оттегля даденото съгласие за обработването им. Приема се в съдебната практика на Върховния административен съд, намерила израз, например, в решение № 12441/13.12.2023 г. по адм. дело № 8782/2023 г. на ВАС, Пето отделение, че единствената възможност за ред, различен от съдебния на събиране на погасено по давност вземане е доброволното плащане, по аргумент от разпоредбите на чл. 118 ЗЗД. Изричното изявление на длъжника, че няма да плати доброволно погасеното по давност задължение води до отпадане на единствената възможност вземането да бъде събрано и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква "е" от ОРЗД да продължи да обработва личните му данни. Прието е, че това волеизявление е довело и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му, а именно: събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1 буква "а" от ОРЗД за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора.

В случая не се спори, че по отношение на кредит с идентификатор 57262 в справката за кредитна задлъжнялост № БНБ - 30697/17.02.2026 г. е отбелязано дата на издължаване: 15.04.2014 г. Срокът по чл. 110 от ЗЗД е изтекъл 15.04.2019 г., като именно от тази дата започва да тече петгодишния срок по чл. 20 от Наредбата, който е изтекъл 15.04.2024 г. (в този смисъл решение № 434/16.01.2025 г., постановено по адм. дело № 7666/2024 г. по описа на Върховния административен съд). Аналогично, следва да се приеме и по отношение на срокът по чл. 67, ал. 2 от ЗМИП и т.н.

Предвид всичко изложено настоящият съдебен състав намира, че постановеният от „Банка ДСК“ АД мълчалив отказ по депозиранието от А. А. искане за заличаване по чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 е незаконосъобразен, поради което и следва да бъде отменен, като преписката бъде изпратена на администратора на лични данни за ново произнасяне в 14-дневен срок от получаването, при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото произнасяне „Банка ДСК“ АД следва да изложи съображения за наличието/липсата на основанията по чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, да се произнесе по отношение на сроковете, визирани в специалните закони за съхраняване на информация, както съобрази нормите на чл. 17 от Наредба № 22/16.07.2009 г., по силата на които БНБ не извършва корекции на подаваната от институциите и лицата по чл. 4, ал. 1 информация към ЦКР (ал. 1), отговорност за верността, пълнотата и своевременното подаване на информацията по наредбата, както и за спазване изискванията за защита на личните данни е на институциите и лицата по чл. 4, ал. 1 (ал. 2), както и че подаваната от институциите и лицата по чл. 4, ал. 1 информация в регистъра следва да съответства на данните, поддържани в информационните им системи (ал. 3).

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на оспорващия направените по делото разноси, които са в претендиран и доказан размер 774.61 евро (1515 лева), от които 5.11 евро (10 лева) - държавна така, 2.55 евро (5 лв.) - държавна такса за издаване на съдебно удостоверение и 766 евро (1500 лева) - адвокатско възнаграждение. С оглед възражението на пълномощника на ответника по чл. 78, ал. 5 от ГПК и липсата на фактическа и правна сложност на делото размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде намален до минимално установения по чл. 8, ал. 2, т. 10 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 56^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. В. А. чрез пълномощник адв. А. А., мълчалив отказ на администратора на лични данни „Банка ДСК“ АД по заявление по чл. 17, § 1, б. „а“ до б „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за заличаване на личните му данни, които обработва в раздела за просрочия по активни и погасени кредити в ЦКР на БНБ и в регистрите на дружеството.

ИЗПРАЩА преписката на администратора на лични данни „Банка ДСК“ АД за ново произнасяне по депозираното от А. В. А. заявление по чл. 17, § 1, б. „а“ до б „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за заличаване на личните му данни, които обработва в раздела за просрочия по активни и погасени кредити в ЦКР на БНБ и в регистрите на дружеството в 14-дневен срок при съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА „Банка ДСК“ ЕАД ЕИК[ЕИК] да заплати на А. В. А. разноси по делото в размер на 467.83 евро (915 лева).

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: